

УДК 8m2

Б-42

ББК 83.312m

Ф.Ф. БАҲРИЕВ

НАҚШИ ГУЛЧЕХРА СУЛАЙМОНӢ ДАР ТАРҖУМА ВА ТАРГИБИ НАЗМИ АТФОЛИ ХОРИҖӢ

Аз миёнаи солҳои панҷоҳуми садаи бист дар тамоми адабиёти шӯравии со-
бик як диди тоза, ҷашмандози нав ва гардише ба сӯи воқеъбинӣ, мушаххас-
нависӣ ва то андозае гуфтани сухани ҳаққу рост оғоз шуд, ки аҳамияти бузурги
таъриҳӣ на танҳо дар ҳаёти сиёсию иҷтимоӣ, балки дар ҳаёти маънавӣ, мин-
чумла дар инкишофи адабиёти миллӣ низ буд. Адибон дар фаъолияти эҷодии
хеш як навъ озодие эҳсос карда, ба роҳҳои нави ҷустуҷӯ афтода, на танҳо ба
сарҷашмаву оғозгоҳҳои ҳалқи хеш, ба анъанаҳои бузурги адабу фарҳанги ниё-
гони худ, балки ба дастовардҳои арзишманди ҳалқу миллатҳои дигар, ки яке аз
сарҷашмаҳои ғанӣ гардиданӣ адабу фарҳанги ҳар миллат аст, рӯ оварданд.

Муҳимтарин роҳу воситаи оғоҳӣ, омӯзиш ва баҳрабардорӣ аз афкори ада-
бии ҳалқҳои дигар тарҷумаи бадей маҳсуб мешавад. Дар ин солҳо, ҳусусан сол-
ҳои шаҳсту ҳафтод дар Тоҷикистон адибе, шоиреро наметавон пайдо кард, ки аз
осори бузургтарин суханварони ҷаҳон шеъру достон, ҳикояву қиссаву роман
тарҷума накарда бошад. Баъзе шоирони тоҷик қабл аз он, ки осори хешро ба
чоп расонанд, беҳтарин намунаҳои осори шоири ҳалқи дигарро тарҷума ва ба
чоп расониданд. (Барои мисол шоири зиндаёд устод Лоикро ба хотир меорем,
ки қабл аз маҷмӯаи нахустини ашъори худаш «Сари сабз» (1966), тарҷумаи
ашъори шоири рус С.Есенин «Савтҳои форсӣ» - ро (1965) анҷом дода, ба чоп
расонида буд).

Албатта, тарҷума аз адабиёти сарватманди рус, аз ашъори Пушкин қашида
то осори Горкий ва Маяковский аз ибтидои Инқилоби Октябр оғоз гардида,
то солҳои чилум бисёр асарҳои ин бузургон аз тарафи адибони тоҷик ба таври
оммавӣ ба забони тоҷикӣ баргардон ва чоп шуда буд. Вале баъди солҳои
панҷоҳум марҳалаи нави тарҷумаи адабиёти бадей оғоз ёфт, ки онро метавон
давраи амиқтару дақиқтару фароҳтар ва пурғунҷоиштар гардиданӣ дидгоҳи
адибон ба масъалаи омӯзиш ва баҳрабардорӣ аз андӯхтаҳои дигарон ва аз решо
беҳтар шудани савияю сатҳи тарҷумаи бадей ва забони ин тарҷумаҳо гардид. Ба
доираи омӯзиши адибони тоҷик на танҳо адабиёти Шарқ ва рус, балки тавас-
сuti забони русӣ адабиёти Фарб ва Амрикои Лотинӣ низ ворид шуд. Адибони
мо бо муҳимтарин сарҷашмаҳои адабии ҳалқҳои ҷаҳон ошно мешуданд ва
равияи эҷодии хешро рӯи ин дастовардҳои бузургони адабиёти ҷаҳон муайян
мекарданд. Гулҷеҳра Сулаймонӣ низ аз ин ҳалқа ва ин доираю майдон берун
набуд. Чандин китобҳои шоира ба забонҳои русӣ («Карусель», М.:Учпедиз,
1967, «Золотое солнце», Душанбе: Ирфон, 1969, «Дождик», Душанбе: Ирфон,
1972, «Мамино платье», Душанбе: Ирфон, 1972, «Сорок косичек», Душанбе:

Маориф, 1974, «Яблоко Хубон», Душанбе: Маориф, 1975, «В гостях у бабушки», М.:«Малыш», 1978, «Полевой цветок», М.:Советский писатель, 1980, «Песня маминна слышина», М.:«Детская литература», 1983, «Бусинки», Душанбе: Адиб, 1990, «Вышел дождик на работу», Душанбе: Адиб, 1992), украиній («Сорок сестричок», Киев: «Весёлка», 1974), молдовій («Карусель», Кишинев: Лумина, 1995), ўзбекій («Помир чечаклари», Тошканд: «Ёш гвардия», 1977), белорусій («Сорок игривых косичек», Минск: «Юнцатва», 1982), қазоқій («Қырық бурым», Алмаато: Жалин, 1983) ва дигар забонҳо тарчума ва чоп шудаанд.

Солҳои 80-ум ва аввали солҳои 90-уми асри моқабл нашрияҳои марказии «Детская литература» ва «Малыш», инчунин, нашриёти «Адиб» ва «Маориф» як идда китобҳои шоираво ба забони русӣ чоп карданд, ки «В гостях у бабушки», «Сорок косичек», «Мамино платье», «Деревушка Сичарог», «Вышел дождик на работу» аз қабили онҳост.

Пас аз мутолиаи як қатор мақолаҳои муҳаққиқони адабиёти тоҷик Р.Амонов (1), Ҷ. Бобокалонова (3) ва Н. Файзуллоев (7) оиди эҷодиёти Г.Сулаймоной ба хулосае метавон омад, ки даркшавии оғаридаҳои шоираи тоҷик чӣ дар фаъолияти тарҷумонии намояндагони адабиётҳои гуногуни ватанамон ва хориҷ аз он, чӣ дар танқиди адабӣ ҳусусияти амиқтару ҳамаҷонибаро қасб намудааст. Инро мо пас аз ҳонда баромадани маҷмӯаи ашъори Гулҷехра дар тарҷумайи шоирони шинохтаи рус В.Орлов, Ю.Моритс, И.Мазнин, Н.Гребнёв, М.Фофанова ва дигарон ба хубӣ мушоҳид мекунем. Ҳурсандбахш аст, ки кулли шеърҳои маҷмӯаҳои фавқуззикр ба қалами шоирони маъруфи рус Владимир Орлов ва Николай Гребнёв мутааллиқанд, ки навиштаҳояшон фахмову заминӣ ва бағоят оҳангноку оростаи образҳои шинами ба фаҳмиши кӯдак дастрас ҳастанд. Мутарҷим В.Орлов кӯшидааст, ки дар ашъори Гулҷехра муродифҳои мувофиқу шинамро истифода барад. Ў дар шеъри «Чил кокул» ҳусни одамиро бо шавқу ҳарорати зиёд васф намуда, барои ин воситаҳои басо мувофиқ ва хотирнишини тасвири бадеиро ба кор бурдааст.

Ду кокули Заррагул,
Якбора шуд чилкокул,
Чил даста тори сунбул,
Чил шаддаи марворид,
Чил навдаи маҷнунбед,
Чил таронаи баҳор,
Чил ҷӯяки бекарор.
Ду кокули Заррагул
Якбора шуд чилкокул... (5,с.104)

Всеглядят на Заррагуль,
Потому что Заррагуль
Наплела из двух косичек
Сорок маленьких косичек
Сорок стройных,
Сорок дружных,
Сорок ниточек
Жемчужных.
До чего она красива,
Словно маленькая ива! (3,с.33).

Аз мутолиаи китоби «Мамино платье» бармеояд, ки Гулҷехра Сулаймоной соҳиби дилу дидай тифлона аст ва аз завқи кӯдакон низ боҳабар. Ин аст, ки дар назми ў кӯдакон моҳияти ҳама чизро донистан меҳоҳанд, аз ҳама чизи зебо шод мешаванд. Аз ин лиҳоз тасвирҳои манзаравии Гулҷехра, ки бо забони ширадору пуробуранг эҷод шудаанду дар тарҷумаҳои Н.Гребнёв ва М.Фофанова низ ин ҳусусиятро нигоҳ доштаанд, ҷолиби диққат ва таваҷҷӯҳанд:

*Кӯҳу камар зарнигор,
Теппаву ҷар, зарнигор,
Деҳаи хушибаҳри мо
Ҳама, нигар, зарнигор.
Тирамоҳ шуд,тирамоҳ!*

*Шамоли серун вазид,
Ранги сабзаҳо парид,
Деҳаи мо аз дигар
Пур шуд аз бӯи санҷид,
Тирамоҳ шуд,тирамоҳ!*

*Лаклаки мо кучо рафт,
Чун абрे дар ҳаво рафт
Бори дигар болаишро
Ағионда сӯи мо рафт
Тирамоҳ шуд,тирамоҳ! (5,с. 62).*

Дар тарҷумаи шоираи рус М.Фофанова шеъри «Тирамоҳ» манзараи мӯхташами табииати беканор, баҳусус, фасли тирамоҳ зимни байту мисраъҳои равону салис ва рехтаву хушоҳанг хеле воеӣ ва равшану муассир ба ҷилва омадааст:

*Стоят деревья кругом золотые,
Склоны в ущелье кругом золотые,
Поле за дальним холмом золотые,
Всё золотое селенье родное,-
Осень настала, осень!*

*В том золотом урожае богатом
Время бежит золотым перекатом,
Ветер наполнил сады и подворье
Пряным и сладким джиды ароматом
Осень настала, осень!*

*Аист взлетел и крылья расправил,
Грустную песню на память оставил.
Только взмахнул на прощанье над нами
Белыми крыльями, как облаками,
Осень настала, осень! (7,с.39).*

Бояд гуфт, ки доираи мавзӯъоти ашъори Гулчехра басо фароҳ буда, олами ҳайвоноту наботот, парандаву ҷараванд, қасбу кор, фаслҳои сол, ҳаводиси табииат ва амсоли инро дар бар мегирад ва шоира ба ҳар қадоме аз ин мавзӯъҳо, ки аксар номи шеърҳои ўро фароҳам овардаанд, назари ҳос дорад.

Дар шеъри «Бодом», ки бо бадеяти қалом ва образнокии фикр бартарӣ дорад, ҳусни зоҳирӣ гули бодом дар биниши шоиронаи Гулчехра ба таври зайл намудор шудааст:

*Дар рӯи ҳавлии мо
Гул карда бодом.
Бодоми хушрангу бӯ-
Бодоми бобом.
Чун дуҳтари озода
Куртааш сафед.*

*Ҳавас карда нигарад
Ба сӯяш хуршид.
Шабу рӯз бозӣ дорад
Накҳати баҳор,
Аз шукуфташи нозаши,
Нагмааш бисёр (5,с.49).*

Мутарҷим Николай Гребнёв шеъри болоиро табиииву зинда, равону шево ва марғубу дилкаш ба қалам додааст:

*Весть весны, предвестник лета,
Возле дома каждый год
Лиловато-красным цветом
Во дворе миндаль цветёт
В самый первый вешний день он
Тень бросает на траву,*

*Первый ветерок весенний
Теребит его листву.
Ветку, на руку похожую,
Протянул он за дувал,
Будто всем как есть прохожим
Он рукою помохал (6,с.10).*

Дар баробари ин Гулчехра аз эчдиёти адабони маъруфи халқои мухталифи олам як силсила шеърҳоро ба забони тоҷикӣ гардонида, хонандагони хешро бо дастовардҳои бадеии халқои кишварҳои ҳориҷӣ ошно сохтааст ва бо ин амали ҳайр ганцинаи адабиёти моро хеле рангину ғанӣ гардонида, дар пайванд додану таҳқим бахшидани робитаҳои илмию фарҳангии халқу миллатҳои кишварҳои мухталифи дунё саҳм гирифт ва дар истеҳком ёфтани асосҳои маърифатӣ ва иртифои сатҳи маънавии адабиёти миллии хеш нақши бориз гузошт.

Бояд гуфт, ки яке аз сабабҳои сайқалу густариш ёфтани истеъоди Гулчехра дар эҷоди асарҳои барои қӯдакон маҳз ҳамин мактаби тарҷумаи бадеи маҳсуб мешавад. Чунонки аз феҳрасти осори тарҷумавии шоира бармеояд, ў бештар ба тарҷумаи ашъори адабоне таваҷҷӯҳ гуморидааст, ки қаблан дар олами адабиёти собиқ Иттиҳоди Шӯравӣ маъруфияти тамом доштанд. Инҳо шоираи номвари рус Агния Барто, шоираи маъруфи белорус Эди Огнесвет, шоираи шинохтаи литвонӣ Янина Дегутайте, шоираи маҳбуби арман Силва Капутиқян, шоир ва адабиётшиноси варзидаи туркман Қаюм Тангириулиев, шоир машҳури ўзбек Қуддус Муҳаммадӣ ва дигарон мебошанд. Дар эҷодиёти ин адабони рӯзгордидаву таҷрибаандӯхта, ки ҳар қадоме дар кишвари хеш ва берун аз он ҷандин маҷмӯа ба табъ расонидаанд, сирф вежагиҳои сохторӣ ва бадеиву услубии назми қӯдакон бо кулли паҳлӯҳояш равшан ба зуҳур омадааст. Гулчехра бо камоли завқу салиқаи шеърӣ ба тарҷумаи осори асил ва дурпарвози онҳо пардохта, бо ин иқдоми нек беҳтарин намунаҳои умумииттифоқии назми барои атфолро дар сатҳи матлуби бадеи дастраси суханварон ва хонандагони ҳурдсоли тоҷик гардонид ва ҳамзамон аз ин мактаби бузурги эҷодӣ дарси ҳунару маҳорат омӯхта, қобилияти шеъргӯии хешро пайваста рушду такомул дод, доираи тафаккур ва ҷаҳонбиниашро ҳамвора вусъат бахшид.

Маҳз дар солҳои шасту ҳафтод Гулчехра Сулаймонӣ ашъори Абай, Лея Українка, Сайёди Наво, Демян Бедний, Ҳамза Ҳакимзода Ниёзӣ, Алексей Сурков, Ҷамбул Ҷабаев, Мӯсо Ҷалил, Иван Торба, Зулфия, Мамед Раҳим, Силва Капутиқян ва дигаронро ба тоҷикӣ баргардон ва ба чоп расонида, бо ҳамин таҷрибаи адабони халқои мухталифи оламро омӯхту бо дастовардҳои адабиёти ҳудӣ тазвич доду ба ҳам даромехт. Ўз аз ин шоирон, хусусан, аз шоирони минтақаи аврупойӣ, пеш аз ҳама, таҷрибаи тасвири реалистӣ ва мушаҳҳаснависиро омӯхт. Яъне шеъри тоҷикӣ, аз ҷумла шеъри қӯдакони он ба туфайли эҷодиёти шоира аз ҷандин сарҷашма об меҳӯрд ва заминаи воқеио байнамилалии он пурқувваттар ва fazovу ҷашмандози он фароҳтар мегардид.

Бояд эътироф кард, ки ағлаби шоирони тоҷик, ки барои қӯдакон шеър менависанд, бидуни пайравӣ ва омӯзиш аз ашъори барои қӯдакон эҷодкардаи шоирони рус ва тарҷумаи осори онҳо шеъри қобили таваҷҷӯҳе эҷод накардаанд. Ва Гулчехра Сулаймонӣ низ аз ҳамин қабил суханваронест, ки аз ибтидиои фаъолияти адабӣ ба ин адабиёт саҳт иртибот доштанд. Маҳсули ин робита, ин омӯзишу пайравӣ он буд, ки доираи тафаккуру биниши шоира вусъат пайдо карда, эҷодиёташ аз лиҳози жанру услугуранг ва аз ҷиҳати мавзӯй фароҳу доманадор гардид. Гулчехра тавассути тарҷумаи ашъори Самуил Маршак, Сергей Михалков, Агния Барто, Людмила Татяничева ва дигарон таҷрибаи эҷодии ин шоирони русро омӯхта, дар натиҷаи ба ҳам даромехтани таҷрибаю

андӯхтаҳои халқи худу халқҳои дигар шеъри худро рӯи кор овард, ки маҳсусияте дорад. Масалан, ҳини тарҷумай шеъри «Сайёҳи хушҳол»-и шоири маҳбуби қӯдакон Сергей Михалков ба мазмун ва хушоҳангии мисраъҳо аҳамияти ҷиддӣ додааст:

*Крутыми тропинками в горы,
Вдаль быстрых и медленных рек.
Минуя большие озера,
Весёлый шагал человек.
Четырнадцать лет ему было,
И нёс он дорожный мешок,
А в нём полотенце и мыло
Да белый зубной порошок.
Он встретить в пути не боялся
Ни змей, ни быков, ни собак,
А если встречал, то смеялся
И сам приговаривал так... (7, с. 162).*

*Сар-сари роҳҳои қӯҳистон
Қад-қади сою рӯду дарёҳо,
Қӯҳҳоро пушти сар карда
Марди хушҳол мениҳодӣ по.
Чордаҳсола буд, бори нахуст
Бар сари китф монда дар анбон
Собуну ҳам ҳамираи дандон.
Бар раҳи дур гашта омода,
На ҳаросе ба дил зи даранд
Гар дучор оядаш яке ҳайвон,
Марди хушҳол гуфтӣ бо ханда...*

(5, с. 194).

Ё худ дар шеъри «Додаракам» Агния Барто олами ботинии дұхтарақ Света, меҳру муҳаббати бепоёни ў нисбат ба додаракаш Андрюша ифода ёфтааст:

*Звенели птичьи голоса,
В саду цвела сирень.
Весной Андрюша родился
В один хороший день.*

*Гордится мальчиком отец,
А Света-
Ей шесть лет-
Кричит братишке:-Молодец,
Что родился на свет! (2, с. 24).*

Гулчехра шеъри мазкурро чунон ҳам шӯҳ, форам ва сода тарҷума кардааст, ки хонанда аз он ҷаҳон-ҷаҳон завқ мебарарад:

*Чаҳ-чаҳи булбул омад,
Бӯи ҳуши гул омад.
Дар ин рӯзи наэбаҳор
Мо ҳам шудем додардор.
Додом зи нав падар шуд,*

*Соҳиби гултисар шуд.
Светаи меҳрубон
Мегӯяд хандон-хандон:
Хуши омадӣ, додарам,
Додараки дилбарам (5, с. 200).*

Шоира аз шеъри русӣ на танҳо мазмуну сабки хоси адабиёти қӯдаконаро меомӯҳт, балки шаклҳои мувоғикро аз ин адабиёт низ барои ашъори хеш интиҳоб мекарду вом мегирифт:

Инак, сарчашмаҳои файёзу сарватманди эҷодиёти Гулчехра Сулаймониро, пеш аз ҳама, адабиёти қудратманду ғании китобӣ ва шифоҳӣ, инчунин омӯзиш аз дастоварҳои бузурги адабиёти халқҳои муҳталифи олам ташкил медиҳанд. Ҳусусан барои адабони мо, ки дар гузашта ҷандон таҷрибаи хос дар эҷоди осори маҳсуси қӯдакон ба даст наоварда буданд, ё худ адабиёти маҳсуси ҷавобгӯи адабиёти қӯдак ба маънои имрӯза надоштем, омӯзиш аз адабиёти қӯдакони ҷаҳон, баҳусус, аз адабиёти атфоли рус бисёр муҳиму арзишманд ва муассир буд.

Бо итминони комил метавон гуфт, ки кулли адабони тоҷик, ки барои қӯдакон асар эҷод мекунанд, дар иншои осори адабиёти қӯдак аз осори пурмояи адабони классикию ҷадиди рус, хоса, аз эҷодиёти А.С.Пушкин, М.Ю.Лермонтов, Л.Н.Толстой, К.И.Чуковский, С.Я.Маршак, С.В.Михалков, А.Л.Барто ва дигарон истифода кардаанд, дар пайравии осори онҳо асарҳои тоза таълиф

намудаанд. Аз ин лихоз, дар бисёр навиштаҳои суханварони тоҷик, ки барои қӯдакон менависанд, нақши осори шоирону нависандагони рус бориз аст.

Шоираи мо Гулчехра низ на танҳо бисёр осори адабони русро ба тоҷикӣ баргардон кардааст, балки дар иншои шеър аз шоирони рус пайравӣ ва ҳатто дар бāъзе мавриҷҳо тақлид кардааст. Масалан, Гулчехра як идда шеърҳое дорад, ки аз шоирони рус илҳом гирифта, дар равияни шеъри онон эҷод шудаанд. Шеърҳои «Қиссаи хирсак ва писари якрави ў» ва «Чомаи сангин» аз ин қабил буда, муаллиф дар қавсайн мутобиқан «Мазмун аз В.Орлов» ва «Аз В.Орлов» навиштааст. Дар шеъри «Чомаи сангин», ки дар пайравии мазмуну услугби шеъри ин шоири рус эҷод шудааст, меҳонем.

<i>Сангпушти митти,</i>	<i>Нишаста якҷо</i>
<i>Сангпушти пӯтти,</i>	<i>Очаи сангпушт,</i>
<i>Дорад ҷомача</i>	<i>Отаи сангпушт,</i>
<i>Ранги алоча.</i>	<i>Момои сангпушт,</i>
<i>Чомааш сангин,</i>	<i>Бобои сангпушт,</i>
<i>Чомааш рангин.</i>	<i>Андоза карданд,</i>
<i>Нашавад лекин</i>	<i>Гулдӯзӣ карданд,</i>
<i>Кӯҳнаву чиркин.</i>	<i>Лагандা карданд,</i>
<i>Ин ҷомачаро</i>	<i>Гандा накарданд.</i>

Дар ин пораи шавқовару ғалатӣ ба ҳам даромехтани сабки шеъри қӯдакони русӣ ва шеъри шифоҳии тоҷикӣ эҳсос мешавад ва шоираи тоҷик маҳз бо чунин сабки эҷоди шеъри қӯдакон дар байни хонандагон шӯҳрату эътибори зиёд пайдо намуд. Муҳимтарин сифати ин навъ шеърҳо равонию такрори сухан ва бо ҳар калимаву вожа бозӣ кардани қӯдак аст ва қӯдак бо ҳар калима бозикунону шодикунон шеърро аз бар мекунад.

Ҳамин тарик, Гулчехра дар дарозои умри пурмаънои хеш ба омӯзишу азбар-кунии яке аз муҳимтарин сарчашмаҳои адабӣ - осори назмии адабиёти муқтадири рус эътибори хоса зоҳир намуда, қобилияти эҷодии хешро тадриҷан сайқалу такомул дод, бо ҳидоят, қӯмаки маънавӣ ва роҳбарии бевоситаи устодони бузургаш дар майдони адабиёти атфоли тоҷик пайваста кувваозмой намуд ва бо дастовардҳои назарраси эҷодӣ гулбоги ин адабиётро рангину ганӣ гардонд.

Калидволжсаҳо: Гулчехра Сулаймонӣ, робитаи адабӣ, адабиёти бачагона, имтиҳоди шӯравӣ, тарҷума, ашъор.

Пайнавишт:

1. Амонов, Р. Адабиёт ва бачагон/ Р. Амонов. -Душанбе: Ирфон, 1981. -244с.
2. Барто, А. Стихи детям / А. Барто. -М.: Детская литература, 1981.-82с.
3. Бобокалонова, Ҷ. Материалҳо оид ба адабиёти бачагонаи тоҷик / Ҷ. Бобокалонова. -Душанбе: Маориф, 1975.- 208с.
4. Гульчехра, С. Мамино платье / Г. Сулаймонӣ. -Душанбе: Ирфон, 1969.-22с.
5. Гульчехра, С. Сичароғ / Г. Сулаймонӣ. -Душанбе: Адиб, 1988. -320с.
6. Гульчехра, С. В гостях у бабушки/ Г. Сулаймонӣ. - М.: Малъии, 1978. -26с.
7. Гульчехра, С. Вышел дождик на работу/ Г. Сулаймонӣ. -Душанбе: Адиб, 1982. -63с.
8. Файзуллоев, Н. Шеъри атфол дар қарни бист / Н. Файзуллоев. - Ҳуҷанд: Нури маърифат, 2007. -234с.

Reference Literature

1. Aminov P. *Literature and Children*. –Dushanbe: Irfon, 1981. -244pp.
2. Barto A. *Poems for Children*. –M., *Children's literature*, 1981.-82pp.
3. Bobokalonova Dj. –Dushanbe: Ealightenment, 1975. -288pp.
4. Gulchehra, S. *Mother's Dress*. –Dushanbe: Irfon, 1969. -22pp.
5. Gulchehra, S. *Twenty Small Fires*. – Dushanbe: writer, 1988. -320pp.
6. Gulchehra, S. *Being Grandmother's Guest*. –Moscow: Kid, 1978. -26pp.
7. Gulchehra, S. *Rain Came out to Work*. –Dushanbe.Writer, 1982. -63pp.
8. Fayzulloev N. *Children's Poetry of the XX-th Century*. –Khudjand: Light of Knowledge, 2007. -234pp.

Вклад Гульчехры Сулаймони в перевод и популяризацию произведений детской зарубежной литературы

Ключевые слова: Гулчехра Сулаймони, литературные связи, детская литература, Советский Союз, перевод, поэзия

В данной статье изучен вклад поэтессы Гульчехры Сулаймони в перевод и популяризацию произведений детской зарубежной литературы. Рассмотрен новый этап литературных связей народов бывшего Советского Союза, особое место в них произведений русской детской литературы и роль поэтессы как их переводчика и популяризатора.

Gulchekhra Sulaymoni's Contribution into Translations and Popularization of Foreign Literary Works for Children

Key words: Gulchekhra Sulaymoni, literary ties, literature for children, the Soviet Union, translation, poetry

The article dwells on the poetess' contribution into translation and popularization of the works of foreign literature for children. The author of the article canvasses the new stage of literary ties between the peoples of the former Soviet Union, special place occupied with the works of Russian literature for children the role of the poetess as their translatress and popularizer.

Роҷеъ ба муаллиф:

Бахриев Файзуллоҷон Фаҳриддиновиҷ, номзади илмҳои филология, мувонии декан оид ба корҳои тарбияи факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи акад. Б. Гафуров (Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Хуҷанд), e-mail: bahriev1972@mail.ru

Сведения об авторе:

Бахриев Файзуллоджон Фаҳриддиновиҷ, кандидат филологических наук, замдекана по воспитательной работе факультета таджикской филологии Худжандского государственного университета им. акад. Б. Гафурова (Республика Таджикистан, г. Худжанд), e-mail: bahriev1972@mail.ru

Information about the author:

Bakhriyev Fayzullodjon Fakhriddinovich, Candidate of Philological Sciences, vice-dean on upbringing work of the faculty of Tajik philology under Khudjand State University named after acad. B.Gafurov (Tajikistan Republic, Khudjand), e-mail: bahriev1972@mail.ru